Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

4. februar 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – fælles handelspolitik – antidumpingtold – forordning (EF) nr. 384/96 – artikel 3, stk. 9 – trussel om væsentlig skade – faktorer – artikel 9, stk. 4 – forordning (EF) nr. 926/2009 – import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina – ugyldighed«

I sag C-324/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamburg) ved afgørelse af 3. april 2019, indgået til Domstolen den 19. april 2019, i sagen

eurocylinder systems AG

mod

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne N. Piçarra (refererende dommer), D. Šváby, S. Rodin og K. Jürimäe,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– eurocylinder systems AG ved Rechtsanwälte C. Salder og M. Oldiges,

– Rådet for Den Europæiske Union ved H. Marcos Fraile og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede, bistået af avocat N. Tuominen,

– Europa-Kommissionen først ved A. Demeneix og N. Kuplewatzky, derefter ved P. Němečková, som befuldmægtigede,

* Processprog: tysk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 262, s. 19, herefter »den omtvistede forordning«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem eurocylinder systems AG (herefter »eurocylinder«) og Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hovedtoldkontoret i Hamborg, Tyskland, herefter »toldmyndigheden«) vedrørende lovligheden af en antidumpingtold, som eurocylinder har betalt i henhold til den omtvistede forordning på importen af sømløse stålrør fra Folkerepublikken Kina (herefter »Kina«).

Retsforskrifter

Forordning (EF) nr. 384/96

3 Følgende fremgår af anden, fjerde og tiende betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (EUT 2004, L 77, s. 12, herefter »grundforordningen«), i henhold til hvilken den omtvistede forordning blev vedtaget:

»(2) [Disse regler indført ved forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1988, L 209, s. 1)] blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (i det følgende benævnt GATT), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI, og XXIII i GATT (kodeks om subsidier og udligningstold).

[…]

(4) [V]ed anvendelsen af disse regler er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det var hensigten at tilvejebringe ved disse aftaler, væsentligt, at [Den Europæiske Union] tager hensyn til sine vigtigste handelspartneres fortolkning af reglerne.

[…]

(10) [D]et er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om dumpingimporten har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i [Unionen], kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i [Unionen].«

4 Grundforordningens artikel 1 bestemmer:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i [Unionen] forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til [Unionen] er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

[…]«

5 Forordningens artikel 3 med overskriften »Konstatering af skade« bestemmer:

»1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i [Unionen], trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i [Unionen] eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

[…]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i [Unionen] skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i [Unionen]; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[…]

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i [Unionen], for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i [Unionen], den teknologiske udvikling samt E[U]-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

[…]

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

b) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og

d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.«

6 Den pågældende forordnings artikel 6 med overskriften »Undersøgelse« bestemmer i stk. 1:

»Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.«

7 Grundforordningens artikel 7 med overskriften »Midlertidig told« bestemmer:

»1. Der kan indføres midlertidig told, hvis der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5, er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10, hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og hvis det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade. Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage, og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

[…]

4. Kommissionen indfører midlertidig told efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

[…]

7. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. […]«

8 Grundforordningens artikel 9 med overskriften »Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told« bestemmer i stk. 4:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af [Unionens] interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indførelse af en endelig

antidumpingtold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, et forslag om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told til være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende [erhvervsgren i [Unionen].«

9 Forordningens artikel 11, stk. 2, første afsnit, bestemmer:

»Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i [Unionen], og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.«

10 Grundforordningen blev ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), der selv blev ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Den midlertidige forordning

11 Den 7. april 2009 vedtog Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 7 forordning (EF) nr. 289/2009 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 94, s. 48, herefter »den midlertidige forordning«).

12 Satserne for den midlertidige antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål blev i den midlertidige forordnings artikel 1, stk. 2, fastsat til 15,6% for Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (herefter »Hubei«), til 15,1% for Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, til 22,3% for de selskaber, der er nævnt i bilaget til denne forordning, og til 24,2% for alle de andre selskaber.

13 Kommissionen anførte i 13. betragtning til forordningen, at perioden for dumpingen og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, omfattede perioden fra den 1. juli 2007 til den 30. juni 2008 (herefter »undersøgelsesperioden«), og undersøgelsen af tendenser af relevans for vurderingen af denne skade omfattede perioden fra den 1. januar 2005 til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter »den betragtede periode«).

14 I 89. og 126. betragtning til den pågældende forordning konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade, men at der forelå en trussel om væsentlig skade for denne erhvervsgren, såfremt der ikke blev vedtaget antidumpingforanstaltninger.

Den omtvistede forordning

15 I henhold til grundforordningens artikel 9 blev der ved den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 1, indført en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina og i stk. 2 fastsat satserne for denne told til 17,7% for Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, til 27,2% for de øvrige samarbejdsvillige selskaber, der er nævnt i bilaget til denne forordning, og til 39,2% for alle de øvrige selskaber.

16 Den omtvistede forordning bekræftede i 35.-81. betragtning dertil den konklusion, der fremgår af den midlertidige forordning, hvorefter, for det første, EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, selv om den ikke havde lidt skade i denne periode, og for det andet, dumpingimporten fra visse sømløse rør af jern eller stål fra Kina, hvis der ikke blev vedtaget antidumpingforanstaltninger, på meget kort sigt ville forvolde væsentlig skade for denne erhvervsgren. Denne forordning tog hensyn til oplysninger vedrørende perioden fra juli 2008 til marts 2009 (herefter »perioden efter undersøgelsesperioden«).

17 Den omtvistede forordning blev annulleret ved Den Europæiske Unions Rets dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), for så vidt som den pålagde en antidumpingtold på varer fremstillet af Hubei. Appellerne iværksat til prøvelse af denne dom blev forkastet ved Domstolens dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272

18 Den 3. oktober 2014 indledte Kommissionen en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009. Denne fornyede undersøgelse havde til formål at vurdere sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping som følge af foranstaltningernes udløb og omfattede perioden fra den 1. juli 2013 til den 30. juni 2014.

19 Den 7. december 2015 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 322, s. 21). De antidumpingtoldsatser, der var fastsat i denne gennemførelsesforordning, var de samme som dem, der var fastsat i den omtvistede forordning.

Gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/928

20 Den 28. juni 2018 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/928 om afslutning af genoptagelsen af undersøgelsen vedrørende dommene i de forenede sager C-186/14 P og C-193/14 P for så vidt angår forordning nr. 926/2009 og gennemførelsesforordning 2015/2272 (EUT 2018, L 164, s. 51).

21 I 7., 36. og 37. betragtning til denne gennemførelsesafgørelse fremhævede Kommissionen i det væsentlige, at genåbningen af den fornyede undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009, som førte til vedtagelsen af gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke havde til formål at undersøge gyldigheden af den omtvistede forordning i forhold til andre kinesiske eksporterende producenter end Hubei, men at afgøre, om ophævelsen af gennemførelsesforordningen var nødvendig i lyset af dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), og af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 I 67. betragtning til den nævnte afgørelse anførte Kommissionen i øvrigt, at det ville være uhensigtsmæssigt at ophæve den antidumpingtold, der blev indført ved gennemførelsesforordning 2015/2272, som fandt anvendelse på andre kinesiske eksporterende producenter end Hubei, henset til de negative virkninger, som en sådan ophævelse ville have for EU-erhvervsgrenen.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

23 Den 4. november 2014 indførte eurocylinder, der fremstiller højtryksstålflasker, fra Kina nogle sømløse rør af jern eller stål, som blev fremstillet af Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Ved en meddelelse om importafgift af 4. november 2014 pålagde toldmyndigheden eurocylinder en antidumpingtold på 22 123,10 EUR i henhold til den sats på 27,2%, der er fastsat i den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 2.

25 Den 6. november 2017 anmodede eurocylinder toldmyndigheden om tilbagebetaling af denne antidumpingtold med den begrundelse, at den omtvistede forordning var blevet delvist annulleret ved dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), stadfæstet ved Domstolens dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209). Ifølge eurocylinder er Rettens annullationsgrunde af generel karakter, hvorfor de ikke kun vedrører Hubei.

26 Ved afgørelse af 12. december 2017 afslog toldmyndigheden eurocylinders ansøgning med den begrundelse, at Retten udelukkende havde annulleret den omtvistede forordning, for så vidt som den pålagde en antidumpingtold på de varer, der blev fremstillet af Hubei, som var sagsøger i den sag, der gav anledning til dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Da den klage, der blev indgivet over denne afgørelse, blev afvist af toldmyndigheden den 23. august 2018, anlagde eurocylinder sag ved Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg, Tyskland), idet selskabet gjorde gældende, at den omtvistede forordning var ugyldig med virkning erga omnes.

28 Den forelæggende ret har anført, at Retten med henblik på at annullere denne forordning, for så vidt som den indførte antidumpingtold på de varer, der er fremstillet af Hubei, i dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), fastslog, at den pågældende forordning var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til forekomsten af en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 9, og artikel 9, stk. 4. For så vidt som en sådan begrundelse har generel rækkevidde, er den tilstrækkelig til at fastslå, at samme forordning er ugyldig erga omnes.

29 Den forelæggende ret har i øvrigt anført, at eurocylinder ikke havde kompetence til at anlægge et direkte søgsmål til prøvelse af den omtvistede forordning i henhold til artikel 263 TEUF, eftersom selskabet ikke var omfattet af den antidumpingundersøgelse, der førte til vedtagelsen af denne forordning. Dette selskab kan derfor til støtte for sit søgsmål til prøvelse af den i hovedsagen omhandlede toldmyndigheds afgørelse påberåbe sig, at forordningen er ugyldig.

30 Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg) har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er [den omtvistede forordning] gyldig?«

Om det præjudicielle spørgsmåls formalitet

31 Det skal indledningsvis bemærkes, at den delvise annullation af den omtvistede forordning ved dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), afsagt inden for rammerne af et annullationssøgsmål anlagt af Hubei i henhold til artikel 263 TEUF, ikke påvirkede lovligheden af de andre bestemmelser i forordningen og navnlig ikke de bestemmelser, hvorved der er indført antidumpingtold på andre produkter end dem, der er fremstillet, eksporteret eller importeret af selskabet. Så længe disse bestemmelser ikke er blevet trukket tilbage eller erklæret ugyldige som følge af en præjudiciel forelæggelse eller en ulovlighedsindsigelse, afføder de fulde retsvirkninger i forhold til enhver anden person (jf. i denne retning dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 183 og 184 og den deri nævnte retspraksis).

32 Det bemærkes ligeledes, at det følger af Domstolens faste praksis, at det almindelige princip, der sikrer enhver borger retten til inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en for denne bebyrdende national foranstaltning at påberåbe sig ugyldigheden af den EU-retsakt, der tjener som hjemmel for denne foranstaltning, forudsætter at vedkommende ikke har gjort brug af retten til at anlægge direkte søgsmål ved Unionens retsinstanser med påstand om annullation af retsakten i henhold til artikel 263 TEUF. Omvendt er en borger forhindret i at påberåbe sig ugyldigheden af den nævnte retsakt for den kompetente nationale ret, hvor det kan lægges til grund, at denne borger uden nogen tvivl kunne have anlagt sag med påstand om annullation af den samme retsakt for Unionens retsinstanser (jf. i denne retning dom af 19.9.2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

33 I det foreliggende tilfælde er eurocylinder, som den forelæggende ret har bemærket, en importør, som ikke var omfattet af den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, og end ikke nævnt i denne. Det fremgår desuden ikke af de sagsakter, som Domstolen råder over, at eurocylinder er en importør med tilknytning til eksportøren af de i hovedsagen omhandlede sømløse rør af jern eller stål. Under alle omstændigheder har Domstolen præciseret, at en egenskab af importør, endog forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne af den omhandlede vare, ikke i sig selv er tilstrækkelig til at fastslå, at en importør er individuelt berørt af en forordning, der indfører en antidumpingtold (dom af 19.9.2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, præmis 37).

34 Det følger af det ovenstående, at eurocylinder utvivlsomt ikke kunne nedlægge påstand om annullation af den omtvistede forordning i henhold til artikel 263 TEUF.

35 Følgelig kan anmodningen om en præjudiciel afgørelse antages til realitetsbehandling.

Om det præjudicielle spørgsmål

36 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den omtvistede forordning, for så vidt som den indfører en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina, er gyldig, henset til grundforordningens artikel 9, stk. 4, sammenholdt med dens artikel 3, stk. 9.

37 Det skal bemærkes, at det følger af Domstolens praksis, at Unionens institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (jf. dom af 19.9.2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

38 Domstolsprøvelsen af udøvelsen af sådanne beføjelser skal dog både i forbindelse med et sagsanlæg på grundlag af artikel 263 TEUF og i forbindelse med en anmodning om præjudiciel afgørelse angående en gyldighedsvurdering indgivet i henhold til artikel 267 TEUF begrænses til en kontrol af, om procedureforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (dom af 4.2.2016, C & J, Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 162 og den deri nævnte retspraksis).

39 Det følger i øvrigt af grundforordningens artikel 9, stk. 4, sammenholdt med denne forordnings artikel 3, stk. 1, at når det fremgår af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og foreligger væsentlig skade eller trussel om væsentlig skade for en EU-erhvervsgren, træffer Rådet bestemmelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. I henhold til den nævnte forordnings artikel 3, stk. 9, første og andet afsnit, skal der for at afgøre, om der

foreligger en trussel om væsentlig skade for en EU-erhvervsgren, bl.a. foretages en undersøgelse af de fire faktorer, der udtrykkeligt er nævnt i denne bestemmelse, og der skal ikke alene tages udgangspunkt i påstande, formodninger eller fjerne muligheder.

40 Domstolen har desuden allerede præciseret, at eksistensen af en trussel om skade, ligesom eksistensen af en skade, skal godtgøres på datoen for vedtagelsen af antidumpingforanstaltningen, henset til EU-erhvervsgrenens situation på dette tidspunkt. Det er nemlig kun med hensyn til denne situation, at EU-institutionerne kan afgøre, om en umiddelbart forestående stigning i den fremtidige dumpingimport vil kunne medføre en væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, hvis der ikke træffes handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger (jf. i denne retning dom af 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209, præmis 31 og 71).

41 EU-institutionerne er således berettigede til under visse omstændigheder at tage oplysninger efter en undersøgelsesperiode i betragtning. En sådan beføjelse er særlig begrundet i forbindelse med undersøgelser, der ikke har til formål at fastslå en skade, men derimod en trussel om skade, som efter sin natur indebærer en fremtidsanalyse. Disse oplysninger kan således anvendes til at bekræfte eller afkræfte de prognoser, der er indeholdt i Kommissionens forordning om indførelse af en midlertidig antidumpingtold, og i det første tilfælde begrunde, at en endelig antidumpingtold pålægges. EU-institutionernes anvendelse af disse oplysninger efter undersøgelsesperioden kan imidlertid ikke unddrages Unionens retsinstansers efterprøvelse (jf. i denne retning dom af 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209, præmis 71-73).

42 Endelig er Rådets konklusion vedrørende EU-erhvervsgrenens situation, som blev fastslået i forbindelse med analysen af en væsentlig skade for en EU-erhvervsgren som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 5, principielt fortsat relevant i forbindelse med analysen af truslen om væsentlig skade for denne erhvervsgren som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 9 (jf. i denne retning dom af 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209, præmis 31).

43 Det er i lyset af ovenstående betragtninger, at gyldigheden af den omtvistede forordning skal vurderes i forhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, sammenholdt med artikel 3, stk. 9.

44 I det foreliggende tilfælde bekræftede Rådet i 47.-49. betragtning til den omtvistede forordning Kommissionens vurdering i 88. og 89. betragtning til den midlertidige forordning, hvorefter EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade i undersøgelsesperioden, selv om denne erhvervsgren befandt sig i en sårbar situation ved udløbet af denne periode. Henset til bl.a. undersøgelsen af de faktiske omstændigheder, der fandt sted efter den nævnte periode, fandt Rådet imidlertid i 76.-81. betragtning til den omtvistede forordning, at der på dette tidspunkt forelå en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, således som Kommissionen havde anført i 126. betragtning til den midlertidige forordning.

Spørgsmålet, om der forelå en sårbar situation for EU-erhvervsgrenen ved undersøgelsesperiodens afslutning

45 For i 89. betragtning til den midlertidige forordning at konkludere, at EU-erhvervsgrenen ved udgangen af undersøgelsesperioden befandt sig i en sårbar situation, foretog Kommissionen i 66.-87. betragtning til denne forordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, en vurdering af de relevante faktorer og forhold, der påvirkede situationen for denne erhvervsgren, såsom produktionen, kapaciteten og kapacitetsudnyttelsesgrad, lagre, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse,

produktivitet, lønninger, faktorer, der påvirker salgspriserne, rentabilitet og investeringsafkast, likviditet og evne til at rejse kapital, investeringer og endelig dumpingmargenens omfang og økonomisk genrejsning af EU-erhvervsgrenen siden tidligere dumping.

46 Hvad særligt angår sidstnævnte faktor fremhævede Kommissionen i 87. betragtning til den midlertidige forordning, at selv om der var blevet pålagt antidumpingforanstaltninger i løbet af 2006 for at kompensere for den skade, der var forårsaget af dumpingimporten fra flere lande, havde EU-erhvervsgrenen imidlertid ikke fuldt ud kunnet drage fordel af den ekstraordinære ekspansion på markedet, der blev observeret i undersøgelsesperioden, eftersom de markedsandele, som den import, der var genstand for foranstaltninger, tidligere havde haft, var blevet erstattet af import fra Kina. Kommissionen præciserede, at denne udvikling havde været med til at begrænse EF-erhvervsgrenens fulde økonomiske genrejsning og dens tilbøjelighed til at investere og udvide produktionskapaciteten med henblik på at følge med markedsekspansionen.

47 Rådet bekræftede for sit vedkommende i 47.-49. betragtning til den omtvistede forordning Kommissionens vurdering af EU-erhvervsgrenens sårbare situation ved undersøgelsesperiodens afslutning. Rådet bemærkede herved bl.a., at selv om EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, redegjorde Rådet for, hvorfor EF-erhvervsgrenen på baggrund af dumpingimportens betydelige markedsandel i Unionen ville være udsat for de skadelige virkninger af en sådan dumpingimport, og at dens markedsandel var faldet med fem procentpoint i den betragtede periode.

48 Det skal imidlertid bemærkes, at Rådets vurdering, hvorefter EU-erhvervsgrenen i det væsentlige ikke var fuldstændigt genrejst efter dumpingen fra før 2006, ikke er underbygget af konkrete oplysninger og under alle omstændigheder ikke kan udledes af de indicier og økonomiske faktorer, der er nævnt i denne doms præmis 45, idet disse tværtimod i deres helhed viser en positiv udvikling i EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

49 For det første skal den omstændighed, at EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med fem procentpoint i den betragtede periode, ikke betragtes isoleret. Der skal nemlig også tages hensyn til den omstændighed, dels at denne markedsandel forblev betydelig i undersøgelsesperioden, nemlig 63,6% (75. betragtning til den midlertidige forordning), dels at den nævnte erhvervsgren fik større salgsmængder og -pris i denne periode (73. og 80. betragtning til den midlertidige forordning).

50 For det andet er Rådets vurdering af indvirkningen af importen fra Kina på EU-erhvervsgrenens investeringer og dennes evne til at udvikle produktionskapaciteten i direkte modstrid med den omstændighed, at denne erhvervsgrens investeringer steg med ca. 185% i den betragtede periode (85. betragtning til den midlertidige forordning).

51 For det tredje gælder, at selv om Kommissionen har anført, at EU-erhvervsgrenen i tilfælde af omvendt økonomisk tendens ville blive beskyttet mod de potentielt skadelige virkninger af dumpingimporten (89. betragtning til den midlertidige forordning), kan en sådan omstændighed, for så vidt som den i givet fald kun gør det muligt at identificere en sårbar situation for fremtiden, ikke godtgøre, at denne erhvervsgren befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning.

52 Under disse omstændigheder anlagde Rådet et åbenbart urigtigt skøn, da det tiltrådte Kommissionens konklusion om, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, idet en sådan konklusion ikke understøttes af de relevante oplysninger i den foreliggende sag.

Spørgsmålet, om der forelå en trussel om væsentlig skade ved undersøgelsesperiodens afslutning

53 For at konkludere, at der ved afslutningen af undersøgelsesperioden forelå en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, foretog Rådet i 66.-74. betragtning til den omtvistede forordning, idet Rådet i det væsentlige anvendte de fire faktorer, der er nævnt i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, en undersøgelse af udviklingen i dumpingimportens mængde, den frie kapacitet hos eksportørerne, importpriserne fra Kina og lagerbeholdningernes størrelse.

54 Hvad for det første angår udviklingen i dumpingimportens mængde skal det bemærkes, at den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra a), vedrører forekomsten af »en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen«.

55 Kommissionens bedømmelse i 115. og 116. betragtning til den midlertidige forordning, hvorefter Kommissionens ovennævnte påstand om, at den overordnede situation, som EU-erhvervsgrenen befinder sig i, ikke vil have nogen »væsentlig« indvirkning på »udviklingen af mængden« af importen med oprindelse i Kina, og at presset fra denne dumpingimport på EU-markedet sandsynligvis vil stige »væsentligt«, der blev stadfæstet af Rådet i 66.-68. betragtning til den omtvistede forordnings, modsiges af oplysningerne efter undersøgelsesperioden, som der ligeledes blev taget hensyn til i forordningen.

56 Nærmere bestemt anførte Rådet i 52. betragtning til den omtvistede forordning, at importen fra Kina var »faldet betragteligt« i absolutte mængder, idet importen, hvilket fremgår af tabellen i denne betragtning, faldt fra 542 840 tons i undersøgelsesperioden til 306 866 tons i perioden efter undersøgelsesperioden.

57 Rådet anførte ganske vist i 68. betragtning til den omtvistede forordning, at »[s]om anført i betragtning 52 ha[vde] importen fra Kina af den pågældende vare øget sin markedsandel en smule i perioden efter undersøgelsesperioden på trods af faldet i absolut mængde«. Denne »mindre stigning«, som kun svarede til 0,7% af denne imports markedsandele, gør det imidlertid ikke i sig selv muligt at konkludere, at der forelå en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i EU, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen. Som anført af Rådet i 53. betragtning til den omtvistede forordning faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel i øvrigt kun med 0,1% mellem undersøgelsesperioden og perioden efter undersøgelsesperioden, fra 63,6% for den første til 63,5% for den anden.

58 I denne sammenhæng skal der, henset til den praksis fra Domstolen, der er nævnt i denne doms præmis 41, fremhæves betydningen af oplysningerne efter undersøgelsesperioden i forbindelse med den fremadrettede analyse af, om der foreligger en trussel om skade, idet disse oplysninger kan anvendes til at bekræfte eller afkræfte prognoserne i den midlertidige forordning.

59 I det foreliggende tilfælde bekræfter de pågældende oplysninger i denne doms præmis 56 og 57 imidlertid ikke, at der foreligger en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i EU, som indebærer en sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra a).

60 Hvad for det andet angår eksportørernes frie kapacitet bemærkes, at den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra b), vedrører »en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til [Unionen], idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel«.

61 I det foreliggende tilfælde anførte Kommissionen i 118. betragtning til den midlertidige forordning, at »i løbet af den betragtede periode ha[vde] de kinesiske eksportører øget deres tilbøjelighed til at eksportere væsentligt, hvilket gav sig udslag i en meget betydelig eksportstigning i absolutte tal«. I 119. betragtning til denne forordning konstaterede Kommissionen for det første, at »[p]rocentdelen af den kinesiske eksport til [Unionen] (som en procentdel af den samlede kinesiske eksport) steg markant i den betragtede periode«, hvilket bekræftede, at »i den betragtede periode fandt der allerede et betydeligt skift sted i eksportaktiviteterne, og [Unionen] indt[og] nu en mere betydningsfuld plads i de kinesiske eksportørers overordnede markedsstrategi«, og for det andet, at »[d]e andre store markeder [var] USA med 36% (en stigning fra 31% i 2007), Algeriet (6%, en stigning fra 2% i 2006) og Sydkorea (6%, en stigning fra 3% i 2005)«.

62 På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at det kunne forventes, »at en stor del af den ekstra kapacitet, der er skabt for nylig, vil blive omdirigeret til EF-markedet«, og at der »snarest forventes en kraftig indskrænkning af nogle af disse markeder, især USA«, således at »mængder, der frigøres fra disse markeder, let kan omdirigeres til EU«. Denne konklusion tilsluttede Rådet sig i 69.-71. betragtning til den omtvistede forordning.

63 Det skal i denne forbindelse imidlertid bemærkes, at den analyse, der er foretaget i den omtvistede forordning vedrørende sandsynligheden for, at eksporten fra Kina orienteres til EU-markedet, er mangelfuld i to henseender. For det første tog denne analyse ikke hensyn til forhold, som imidlertid var relevante med henblik på at forklare stigningen i importen fra Kina til EU. Navnlig nævnte den omtvistede forordning ikke den omstændighed, der er nævnt i 130. betragtning til den midlertidige forordning, at der forelå »et klart tidsmæssigt sammenfald mellem den hurtige stigning i markedsandelen for kinesiske varer og den tilsvarende væsentlige udhuling af markedsandelene for importen fra Rusland og Ukraine, som var de nærmeste konkurrenter med hensyn til priser«, selv om denne omstændighed var relevant for i det mindste delvist at forklare stigningen i procentdelen af den kinesiske eksport til Unionen i den betragtede periode. For det andet tog den omtvistede forordning ikke hensyn til de andre identificerede eksportmarkeders mulighed for at absorbere yderligere eksport. Som det fremgår af de oplysninger, der er nævnt i denne doms præmis 61, oplevede udviklingen en stigning i eksporten til disse markeder i den samme periode.

64 Under disse omstændigheder gør de faktiske omstændigheder i sagen det ikke muligt at konkludere, at den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra b), var opfyldt.

65 Hvad for det tredje angår priserne for den kinesiske import bemærkes, at den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra c), er, »om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget«.

66 I det foreliggende tilfælde fastslog Kommissionen i 120. og 121. betragtning til den midlertidige forordning for det første, at priserne på importen fra Kina i den betragtede periode ikke kun var væsentligt lavere end priserne i EU-erhvervsgrenen, men også lavere end priserne fra andre lande, og for det andet, at der ikke var grund til at tro, at der vil være en tendens til, at lave priser stiger under økonomiske forhold karakteriseret ved en betydelig indskrænkning i efterspørgslen. I 122. betragtning til denne forordning fremhævede Kommissionen, at priserne på import fra Kina havde udvist en vis stigning efter undersøgelsesperioden, og denne omstændighed afspejlede først og fremmest en global stigning i prisen på nogle vigtige råvarer. I 123. betragtning til forordningen konkluderede Kommissionen, at der er to former for negativ indvirkning ved »meget lave priser« på dumpingimport, nemlig dels en sandsynlig omlægning i retning af dumpingimport, dels »en faldende tendens« med hensyn til både den mængde og de priser, der udbydes af EU-producenterne og andre kilder.

67 Rådet fastslog i den omtvistede forordning, at priserne på import fra forskellige kilder, herunder fra Kina, i lighed med EU-erhvervsgrenens priser var steget betragteligt efter undersøgelsesperioden. Kommissionens konklusion, der er nævnt i den foregående præmis, blev tiltrådt derved, at det i 73. betragtning til forordningen blev anført, at der efter undersøgelsesperioden var blevet gennemført en analyse af EU-erhvervsgrenens prislister og af priserne for sammenlignelige varer importeret fra Kina, og denne »vis[te], at prisudsvingene følger samme mønster«.

68 Et sådant »samme mønster« i prisudsvingene understøttes imidlertid ikke af de økonomiske oplysninger vedrørende perioden efter undersøgelsesperioden, således som disse fremgår af selve den omtvistede forordning. Det fremgår således af 52. og 53. betragtning til denne forordning for det første, at forskellen mellem EU-erhvervsgrenens salgspris og salgsprisen for importen fra Kina faldt med ca. 10% mellem undersøgelsesperioden og perioden efter undersøgelsesperioden fra ca. 40% for den første (476 EUR pr. ton) til ca. 30% (448 EUR pr. ton). For det andet steg EU-erhvervsgrenens priser i perioden efter undersøgelsesperioden med 18,7%, mens priserne for den kinesiske import steg med mere end 35%.

69 Selv hvis det antages, at der kunne påvises et sådant samme mønster i prisudsvingene, og at prisstigningen på den pågældende vare i perioden efter undersøgelsesperioden kunne forklares med en stigning i priserne på råvarer, kan disse forhold under alle omstændigheder ikke støtte Kommissionens konklusioner i 123. betragtning til den midlertidige forordning, som Rådet bekræftede i 73. betragtning til den omtvistede forordning, med hensyn til forekomsten af en »meget lav« virkning af priserne på importen fra Kina på EU-erhvervsgrenens priser og mængder.

70 Hvad for det første angår indvirkningen på EU-erhvervsgrenens priser er den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra c), nemlig, at varerne indføres til priser, som har til følge, at priserne i Unionen »i væsentlig grad trykkes«, eller »prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres«. En sådan konklusion understøttes imidlertid ikke af oplysningerne efter undersøgelsesperioden, således som de er nævnt i denne doms præmis 56 og 57. Hvad for det andet angår den »meget lave« prisnedsættelse på EU-erhvervsgrenens mængder skal det bemærkes, at denne erhvervsgrens markedsandel i perioden efter undersøgelsesperioden kun faldt med 0,1%, således som det fremgår af 53. betragtning til den omtvistede forordning.

71 Det følger således ikke af sagens faktiske omstændigheder, at den faktor, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra c), kan anses for at være opfyldt.

72 Hvad for det fjerde og sidste angår størrelsen af de lagerbeholdninger af den vare, der er genstand for undersøgelsen, som udtrykkeligt er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, litra d), som en af de faktorer, der er relevante for afgørelsen af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, bekræftede den omtvistede forordning i 74. betragtning dertil Kommissionens konklusion i 124. betragtning til den midlertidige forordning, hvorefter denne faktor ikke er »særlig betydningsfuld« for analysen af, om der foreligger en sådan trussel, da lagrene normalt føres af forhandlerne og ikke af producenterne, og at »der [ikke] blev […] fundet beviser for lageraktiviteter i et omfang, der ville kunne påvirke markedet væsentligt i den nærmeste fremtid«.

73 Det følger af ovenstående betragtninger, at det var med urette, at Rådet i den omtvistede forordning fandt, at der, henset til de faktorer, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, forelå en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, således at Rådet ligeledes tilsidesatte denne forordnings artikel 3, stk. 9, første afsnit, hvorefter for det første konstateringen af en sådan trussel skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder, og for det andet skal den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

74 Denne konklusion afkræftes ikke af nogen af de argumenter, som Kommissionen og Rådet har fremført i deres indlæg i henhold til artikel 23, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.

75 Kommissionen har for det første gjort gældende, at en fortolkning af grundforordningens artikel 3, stk. 9, i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO) antidumpingaftale gør det muligt at konkludere, at EU-lovgiver overlader det til den myndighed, der er ansvarlig for antidumpingundersøgelsen, frit at vælge, hvilken eller hvilke faktorer der er anført i denne bestemmelse med henblik på at begrunde sin konklusion om, at der foreligger en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, på den ene betingelse, at en sådan konklusion er baseret på »kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder«. Kommissionen har tilføjet, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en trussel om skade, skal undersøges i lyset af alle de relevante omstændigheder og ikke kun i lyset af de fire faktorer, der er nævnt i grundforordningens artikel 3, stk. 9. Sagsøgeren har navnlig anført, at selv om det er korrekt, at faktoren vedrørende nedgang i efterspørgslen på EU-markedet, som undersøgt i 91-111. og 126. betragtning til den midlertidige forordning, ikke udtrykkeligt er nævnt i denne bestemmelse, er det fortsat relevant med henblik på at fastslå, at der foreligger en væsentlig trussel om skade for EU-erhvervsgrenen.

76 Det skal i denne forbindelse fastslås, at Kommissionen med denne argumentation reelt søger at rejse tvivl om Rettens vurderinger i dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), selv om denne dom, der blev stadfæstet ved Domstolens dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), er blevet endelig, og Kommissionen havde mulighed for at anfægte denne dom ved en appel, hvilket den ikke gjorde. Denne institution kan således ikke påberåbe sig bemærkninger, som den har fremsat i forbindelse med en præjudiciel sag vedrørende gyldigheden, til indirekte at anfægte Rettens dom. Det er derfor ufornødent at undersøge realiteten i Kommissionens argumenter.

77 For det andet har Rådet og Kommissionen gjort gældende, at gennemførelsesforordning 2015/2272 og gennemførelsesafgørelse 2018/928 for det første fastslår, at der foreligger en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, og for det andet, at en sådan trussel ville blive konkretiseret, hvis den omtvistede forordnings ugyldighed blev erklæret med virkning erga omnes.

78 I denne forbindelse bemærkes for det første, at den bedømmelse af en retsakts gyldighed, som Domstolen skal foretage i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse, normalt skal foretages ud fra forholdene på tidspunktet for retsaktens udstedelse (dom af 9.7.2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

79 For det andet, således som Domstolen bemærkede i dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209, præmis 71), skal eksistensen af en trussel om væsentlig skade godtgøres på datoen for vedtagelsen af antidumpingforanstaltningen, idet denne dato i det foreliggende tilfælde svarer til datoen for vedtagelsen af den omtvistede forordning.

80 Det følger heraf, at vedtagelsen af såvel gennemførelsesforordning 2015/2272 som gennemførelsesafgørelse 2018/928, der fandt sted efter vedtagelsen af den omtvistede forordning, ikke kan have nogen indvirkning på gyldigheden af denne.

81 Det kan i øvrigt hverken af denne gennemførelsesforordning eller af denne gennemførelsesafgørelse udledes, at der på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede forordning forelå en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

82 Følgelig skal det, for så vidt som Rådet, således som det fremgår af denne doms præmis 45-73, ved at vedtage den omtvistede forordning har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 9, sammenholdt med artikel 9, stk. 4, fastslås, at den omtvistede forordning er ugyldig.

Sagsomkostningerne

83 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina er ugyldig.

Underskrifter